

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE zeventiende kamer**, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van **13 december 2006** het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Not.nr. 66.L4.12341/04/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, bediende, geboren te _____ op _____
 wonende te _____
2. _____, bediende, geboren te _____ op _____
 _____, wonende te _____

Verdacht van :

Te _____ vanaf 19 juni 1987 (stuk 8) tot en met datum der dagvaarding:

de eerste en de tweede

- bij inbreuk op de art. 44 § 1-7°, 64 tweede, derde, vierde en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (feiten tot en met 24 maart 1997)

- en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1-7°, 66 tweede, derde, vierde en laatste lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet,

namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen het gebruik van vergunde gebouwen te hebben gewijzigd voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst, terzake in strijd met artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen en artikel 54 van het decreet van 12 november 2003 waarbij artikel 192bis in het decreet van 18 mei 1999 wordt ingevoegd waardoor het hoger vermeld besluit met terugwerkende kracht vanaf 9 september 1984 tot 1 mei 2000 wordt

opgenomen.

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-6°, 146-1° en 6°, 147, 149, 192bis 5° en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 en artikel 2 § 1 van het Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse regering van 26 april 2002, te hebben uitgevoerd namelijk door zonder stedenbouwkundige vergunning de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk gewijzigd te hebben van de functiecategorie verblijfsrecreatie naar de functiecategorie wonen en meer bepaald door het permanent bewonen van een gebouw dat gelegen is binnen een zone die op het gewestplan is aangeduid als "gebied voor verblijfsrecreatie".

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: huis 7 a 53 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te   op (wonende te

die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens: de akte van aankoop verleden op 28/06/1985 geregistreerd op 03/07/1985.

~~~~~
Gezien de processen-verbaal;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn eis;

Gehoord de beklaagden in hun antwoorden en verdediging vertegenwoordigd door hun raadsman mr.   advocaat te

De zaak werd in beraad genomen op 8.11.2006.

Gelet op het tussenvonnissen van 21 juni 2006.

De beklaagden bewonen het onroerend goed permanent van 19 juni 1987 (stuk 8). In het voormelde tussenvonnissen werd een schrijffout begaan namelijk in de heromschreven tenlasteleggingen werd "1997" vermeld terwijl dit "1987" diende te zijn. Dit werd door de beklaagden bij termen van pleidooi gesteld en in besluiten vermeld. Dat in de heromschreven tenlasteleggingen de datum 19 juni 1997 dan ook dient vervangen te worden door 19 juni 1987, het betreft uiteraard dezelfde feiten als degene waarvoor oorspronkelijk werd gedagvaard.

Verjaring

Voor zover als bewezen werd het misdrijf omschreven in de tenlastelegging 1 gepleegd op 19 juni 1987.

Gelet op de verjaringstermijn voor wanbedrijven, zijnde 5 jaar, is de strafvordering m.b.t. het misdrijf in alle omstandigheden vervallen door verjaring op 18 juni 1992.

Verder dient de rechtbank na te gaan of het ten laste gelegde feit nog steeds een misdrijf uitmaakt.

De feiten maken een inbreuk uit op art. 99 § 1 6°, strafbaar gesteld door art. 146 eerste lid 1°, 147 en 149 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999(DRO).

Met betrekking tot de tenlastelegging 2, het instandhouden van de permanente bewoning vermeld onder de tenlastelegging 1, werd door art. 7 van het Decreet van 4 juni 2003 aan art. 146 van het DORO een derde en vierde lid toegevoegd dat luidt als volgt: *“De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° geldt niet voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.*

Onder ruimtelijk kwetsbare gebieden worden verstaan .....

In zijn arrest nr. van 22 juli 2004 oordeelde het Arbitragehof dat het eerste geval van strafbaarheid, namelijk wanneer het misdrijf plaats vindt in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voldoet aan de vereisten van nauwkeurigheid, duidelijkheid en voorspelbaarheid waaraan de strafwetten moeten voldoen.

Dat dit echter niet het geval is voor het tweede en het derde geval van strafbaarheid, namelijk wanneer het misdrijf onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaakt voor de omwonenden of een ernstige inbreuk vormt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

De rechtsleer en rechtspraak waren verdeeld over de interpretatie van voormeld arrest, welke werd uitgeklaard door het Arbitragehof.

In zijn arrest nr. van 19/01/05 heeft het Arbitragehof beslist:

“ 1. Vernietigt in art. 146, derde lid, van het Decreet van het Vlaamse Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijk ordening, zoals toegevoegd bij art. 7 van het Decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, de woorden “ voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.”

De instandhouding van een bouwmisdrijf is enkel nog strafbaar in de kwetsbare gebieden.

Het weekend verblijf op het perceel grond gelegen te _____ is volgens de _____ gekend ten kadaster onder _____ is volgens de bepalingen van het gewestplan _____ gelegen in een zone voor verblijfsrecreatie, hetgeen volgens art. 146 van het decreet van 18/05/1999 geen ruimtelijk

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91 K.B. 28.12.1950 verv. K.B. 29.7.92 gew. K.B. 23.12.93 gew. K.B. 11.12.01(€); (gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 4 V.T., art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190 ter, 194, 195;

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

Verbeterd de datum 19 juni 1997 in de heromschreven tenlasteleggingen 1 en 2 in 19 juni 1987.

Tenlastelegging 1: verklaart de strafvordering vervallen door verjaring.

Tenlastelegging 2: verklaart de strafvordering onontvankelijk.

Rechtdoende over de door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bij schrijven van 29/10/2004 ingestelde herstellvordering : wijst deze af als onontvankelijk.

Kosten: Legt de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op: 150,70 euro ten laste van de staat.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

---- DERTIEN DECEMBER TWEEDUIZEND EN ZES ----

Aanwezig: -----

ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;

Substituut-Procureur des Konings;

adiunct-griffier: -----